

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
ไทยนิวส์	26 พ.ค. 2554	41	14846	3

นับวันยิ่งจะทำให้สิ่งมีค่าแก่ในชีวิตประจำวันจะสูญหายไปอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน เรื่องยังเป็นชีวิตในสวนในไร่ของชุมชนบท ย่อมสูญหายไปหมดเกลี้ยง หากไม่เอามันบันทึกไว้มันก็จะหายไปจริงๆ เหมือนชีวิตคนตายแล้วดับดับสูญแน่นอนอย่างเช่นบัวเกี้ยว

คำว่าบัวคือเครื่องมือของเกษตรกรใช้ตักน้ำรดสวน รดผักให้ผักเจริญเติบโตนำไปเป็นอาหารไปขายเป็นสินค้า

คำว่าเกี้ยว คือเครื่องตีหัวมาถึงถึงน้ำมันหรือปืบน้ำมันถูกตัดครึ่งตีมาทำบัวรดน้ำ จึงมีชื่อเรียกบัวรดน้ำ ว่าบัวเกี้ยวหรือครึ่งตัว

ชีวิตผู้คนที่เป็ชาวสวน ต้องผ่านการหาบ หรือหิ้วบัวเกี้ยวตัวมกกันทั้งนั้น หากจะหาบต้องใช้ไม้กานหรือไม้กานตุง คือไม้คานที่ทำจากท่อนไม้

เกี้ยวตัว ชื่อบัวรดน้ำคนล้านนา พระนพการณทำบัวรดน้ำจากปืบสังกะสี

ไผ่รวก หรือไผ่ยวกที่แข็งแรง ตัดยาวราวๆหนึ่งวา แล้วเลาะเหลาเอาข้อปล้องตาไม่ออกให้หมดเพื่อให้เรียบ ไม่มีเหลี่ยมหนาม โดยเฉพาะเวลาหาบ ข้อปล้องจะไม่กดบ่าให้ผิวหนังบาดเจ็บ

ส่วนเชือต้องเป็นเชือกที่เหนียว หากไม่เหนียวก็จะปูดหรือขาดเพราะน้ำหนักของน้ำมีมากในบัวทั้งสองข้าง เด็กชาวสวนในล้านนาจึงกลัวนักกลัว

หนา หากไม่ต้องการจะหาบบัวเกี้ยวตัวรดน้ำสวนแล้ว ต้องรีบขยันหมั่นเรียนเพื่อจะไปเรียนต่อที่อื่นไม่ต้องกลับมาหาบบัวเกี้ยวตัว หรือต้องหิ้วบัวรดสวนให้ลำบากร่างกายกันอีก

จะว่ากันตรงๆก็คือ หนีตุ๊กว่าอันเตอะ

.....

แต่มีเด็กบางส่วนที่ต้องการจะเป็นชาวสวน ก็ต้องฝึกหัดใช้บัวเกี้ยวตัว หาบน้ำบัวรดน้ำเกี้ยวตัวให้เกิดความชำนาญ และใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย โดยจบชั้นประถมศึกษาภาคบังคับ แล้วก็ออกมาทำสวน ทำไร่เป็นอาชีพที่ไม่ต้องดิ้นรน มีอาหารกิน มีเงินใช้อย่างสบายไม่ไปกู้หนี้ยืมสินใคร อยู่อย่างเศรษฐกิจพอเพียงอย่างที่เข่ากัันจริงๆทั้งๆที่ไม่ทราบว่ เศรษฐกิจพอเพียงมันคืออะไร แต่ชีวิตจริงมันไม่ใช่โดยไม่ต้องเสแสร้งให้เป็น มีสุขตามฐานะอย่างที่ว่า มีพอเพียงก็เพียงพอ

ภาพ ชาวสวน ในอำเภอสันกำแพง จ.เชียงใหม่.

...นิคม พรหมมาเทพย์...